

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๗

เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนางรอง
จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ เรียกว่า “ศาลจังหวัดนางรอง”
และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้ศาลจังหวัดนางรองมีเขตตลอดท้องที่อำเภอนางรอง อำเภอบ้านกรวด อำเภอปะคำ
อำเภอละหานทราย อำเภอหนองกี่ อำเภอหนองหงส์ กิ่งอำเภอชำนิ กิ่งอำเภอโนนสุวรรณ และกิ่งอำเภอ
โนนดินแดง ในจังหวัดบุรีรัมย์

ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลจังหวัดนางรองตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๓ ให้ศาลจังหวัดบุรีรัมย์มีเขตตลอดถึงเขตศาลจังหวัดนางรองด้วย

บรรดาคดีของเขตท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอที่ระบุในวรรคหนึ่ง ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดบุรีรัมย์ในวันเปิดทำการศาลจังหวัดนางรองตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลจังหวัดบุรีรัมย์ มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอนางรอง อำเภอบ้านกรวด อำเภอปะคำ อำเภอละหานทราย อำเภอหนองกี่ อำเภอหนองหงส์ กิ่งอำเภอชำนิ กิ่งอำเภอโนนสุวรรณ และกิ่งอำเภอโนนดินแดง ในจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้